

TKP'nin SEST Radyosunun "teorik yayın" bölümünde okunan yazılar

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Marks'ın yaşam öyküsü ve yapıtları

Bugün uluslararası savaş ve dayanışma günü 1 Mayıs kutlayan dünya emekçileri 5 Mayıs'ta bilimsel komünizmin kurucusu, tüm dünya işçi ve emekçilerinin önderi ve öğretmeni Karl Marks'ın 160. doğum yıldönümünü kutlayacaklar. Bu yayınıımızda dünya proletaryasının büyük önderi Karl Marks'ın kısa yaşam öyküsünü ve ~~xx~~ bazı yapıtları hakkında kısa bilgi vereceğiz.

Karl marks, 5 Mayıs 1818'de Trier kentinde (~~Prusya'nın Renanyası~~) ^{çocuğu olarak} ~~bir~~ bir avukat ailesinde dünyaya gelmiştir. Doğduğu kentte liseyi bitirdikten sonra Bonn Üniversitesinde Hukuk Fakültesine girmiş, 1 yıl sonra ise Berlin Üniversitesine geçmiştir. Burada hukuk, felsefe, tarih ve sanat tarihi okumuştur. Genç Marks'ın görüşlerinin oluşmasında 18. yüzyıl Fransız ilericilerinden Rousseau, Volter, Lessing, Libnitz ve Locke gibi düşünürlerin yapıtları büyük rol oynamıştır. Marks, daha sonra Sen Simon, Fourier ve Owen gibi büyük sosyalist ütöistlerin yapıtlarını okumuş, 1839-1841 yılları arasında eski Yunan felsefesini incelemiş ve üniversite öğrenimini 1841'de Epiküros ^{felsefesi} üzerine bir doktora tezi sunarak tamamlamıştır.

Öğrenimini tamaladıktan sonra üniversitede profesör olarak çalışmak istedi. Fakat o sıralarda tüm ileri görüşlü profesörlerin üniversiteden uzaklaştırıldıkları ^{ny} gören Marks bundan vazgeçti. 1842 yılında Köln'de Rheinische Zeitung'da başyazar olarak çalıştı. Bu gazetenin açık devrimci bir niteliği vardı. Prusya hükümeti bunu hoşgöremezdi. Hükümet gazete üzerinde ikili ve üçlü sansür koydu. Daha sonra tamamen kapatma kararı aldı.

1843'de çocukluk arkadaşı Jenny von Westphalen ile evlendi. 1848'de yurtdışında radikal bir dergi çıkarmak için Paris'e gitti. Fakat birçok güçlükler yüzünden "Deutsche-Französische Jahrbücher" in yalnız bir sayısı yayınlandı ve yayın kesildi. ~~xxxx~~ Marks'ın bu dergideki yazıları, onun daha o zamandan "varolan her şeyin amansız eleştirisini" ve özellikle "siyaset eleştiriyi" savunan ve, yığınlarla ve proletaryaya çağrıda bulunan bir devrimci olduğunu göstermektedir.

1844 Eylülünde ^{K. Marks} Fridrih Engels ile tanıştı ve bundan sonra ya-

şamallrının sonuna kadar en yakın arkadaş olarak kaldılar.

1847'de ~~xxxxxx~~ "Felsefenin sefaleti" adlı yapıtı ~~ta~~ o zamanlar yaygın olan Proudhon'un teorisini paramparça etti, küçük burjuva sosyalizminin değişik öğretilerine karşı zorlu bir savaş verdi ~~ta~~ "Alman ideolojisi" yapıtında toplumsal üretim kavramının derin bir çözümlemesini yaptı, tarihin materalist açıdan kavranması görüşünü geliştirerek / ekonomik gelişme teorilerinin metodolojik temellerini yarattı. 1840 yılları ortaları Marksî ekonomi teorisinin yaratılmaya başladığı bir sınırdır.

Marks ve Engels bu dönemde "Ücretli emek ve sermaye", "Komünist Partisi Manifesti" gibi olağanüstü büyük değeri olan ~~xxxxxx~~ eserler vermişlerdir. Bilimsel komünizmin ilk program belgesi olan "Manifest"te işçi sınıfının savaşkan öncüsü, prolatarya partisinin kurulmasının gerekliliği, kapitalizmin genel yasallıkları ve kapitalist düzenin sosyalist devrim için gerekli koşulları yarattığını ortaya koymuşlardır. Manifest'in son cümlesi -Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz! - çağrısı uluslararası komünist hareketin başta gelen ilkesi olmuştur.

Marks, ~~xxxx~~ ilk kez "Felsefenin sefaleti" yapıtında değer teorisini, "Ücretli emek ve sermaye" yapıtında da değer teorisi temelinde kapitalist sömürü mekanizmasını açıklamıştır.

Marks'ın, kapitalizmin ekonomik yapısını, yasallıklarını, kapitalist düzenin kaçınılmaz olarak yıkılıp gideceğini ve yerine sosyalist düzenin kurulacağını temellendiği yapıt "kapital"dir. Marks-, Kapital üzerindeki çalışmaları en büyük parti görevi saymıştır. Marks bu yapıtında kapitalizmin gelişmesini, rüçeym halindeki meta ekonomisinden, basit değişimden başlayarak, en yüksek biçimlerine kadar, büyük ~~üretim~~ kadar incelemiştir.

Marks, burjuva iktisatçılarının nesneler arasında bir ilişki olarak gördükleri ~~şeyin~~ (bir metanın değeri ile değişimini) insanlar arasında bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Marks, değer ve artı-değer teorisini le burjuva toplumundaki kapitalist ekonomik süreçlerin derinliğini ortaya koymuştur. Marks, kapitalist düzende fiyat oluşturulması mekanizması açıklamış, yenden üretimin temel yasallıklarını ortaya koymuş, ekonomik bunalımların kapitalizmin ~~kaçınılmaz~~ ayrılmaz parçası, kaçınılmaz sonucu olduğunu temellendirmiştir.

~~Q~~ Q enden b - yuz, Musin ~~shaxslar~~ ~~shaxslar~~ shaxslarining s - nelli belisti, zengindastlari,
Mzhurim, V. i. Ceirin topadun q o'qimim mzhurimi d u ringine yfildiseltildi. Bgim gik contokorla
mzhur qecirildi. Komintomnash belpelerinde, 1957-1960 ve 1969 konunim va issiq pafiori ulustam topubti -

[illegible][illegible][illegible][illegible]

~~A~~ O'quvchi b-yuz, Muzsin ~~shaxsiyatini~~ shaxsiyatini s-nelli belisti, zengindastlari,
M-zhimov, V.i. Ceirin topadigan qo'shimchi muzsinimi d-vingine yig'ilishtildi. Boshqich o'tib o'rala
~~Muzsin qocirildi.~~ Komintekn ~~hazirlash~~ kelpelerinde, ~~1960-ta~~ 1957-1960 va 1969 konunin va issiq p-likori ulustam t-olubdi -

[illegible]

DEVİRİMCİ TEORE DEVİRİMCİ EYLEM

Marksizmin güncelliği

D.D. Daha önceki yayınlarımızda TKP'nin Sesi redaksiyonunun bilimsel komünizmin kurucusu, uluslararası işçi sınıfının önderi ve öğretmeni K.Marks'ın 160. yıldönümü dolayısıyla bir seminer düzenlediğini açıklamıştık. Seminerde günümüzün en güncel konusu olan konuları olan Marksizm ve proletarya enternasyonizmi, Marksizm ve proletarya diktatörlüğü Marksistlerin oportünizme karşı savaşı" gibi konular ele alınmıştır. Nisan ayı içinde TKP ²ⁿⁱⁿ yönetiminin ^{değişik} parti ^{taban} örgütleri ^{nden} temsilcileriyle ^{katılmasıyla} toplantıda da ^{toplantıda da} yaptığı görüşmelerde bu sorun ^{lar} geniş olarak ele alınmış, Marksizmin günümüzde oynadığı rol belirtilmiş, oportünizme, revizyonizme karşı savaşın ^{önemi} vurgulanmıştır.

D.D. bu yayınımda TKP'nin Sesi redaksiyonunun düzenlediği seminerde okunan ^{3 raporun} raporların kısa bir özetini sunuyoruz.

160. yıldönümünü kutladığımız Bilimsel Komünizmin kurucularından K.Marks, devrimcilere emperyalizme karşı, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için savaştan güçlere büyük bir teorik miras bırakmıştır. Bu miras sadece geçmişe, günümüze ait olmayıp geleceğe de ışık tutmaktadır. Marksizmin temel ilkelerinden biri proletarya enternasyonalizmidir. Proletarya enternasyonalizmi, yer yüzünden sömürü ve baskıyı yok etmek için savaştanların dayanışması, çağımızın en devrimci, en güçlü gerçeğidir.

Uluslararası işçi ve komünist hareketinin yüce önderi Marks, birinci enternasyonal "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !" belgisiyle kurmuş, komünist hareketin temellerine proleter enternasyonalizminin ~~harcını~~ harcını atmıştır.

Proletarya enternasyonalizmi, dünya devrimci sürecinin ^{ana} ana güçlerinin, yani dünya sosyalist sisteminin, uluslararası ^{kom. ve} işçi hareketinin ve uluslararası kurtuluş hareketi veren halkların ve her ülkede devrimci bölüklerin emperyalizm karşısında, her ülkede gericiliğe, kapi-

talizme karşı savaşta gelişmelerini, güçlenmelerini kolaylaştıran ^{koşulların} ortamların yaratılmasına büyük bir katkıda bulunmaktadır. ^{uyor.}

Bugüne kadar uluslararası işçi ve komünst hareketinin elde ettiği her utkunun, kazanımın, başarının temelinde proletarya enter-nasyonalizmi ^{nin gücü yatıyor.} yatmaktadır.

Lenin'in, Marks ve Engels'in devamcısı olarak "Kendi ülke sinde devrimci hareketin ve devrimci savaşın gelişmesine bütün varlığıyla ^{katılmak} ve böylesi bir savaşım, böylesi bir çizgiyi, yalnızca böylesini ayımsız, bütün ülkelerde propaganda, maddi ve moral yardımla desteklemek" biçiminde formüle ettiği proletarya enternasyonalizminin günümüzde önemi daha da artmıştır.

Proletarya enternasyonalizminin içeriği, toplumsal ilerleme, ve sosyalizm için verilen savaşın geçirdiği aşamalara, dönemlere ^{bağlı} daimi olarak ^{gelişmiştir} belirli ölçüde değişmiştir ve genişlemiştir. Fakat onun sınıfsal özü değişmemiştir. Proletarya enternasyonalizmini yaşama geçiren komünist partilerinin sınıfsal ^{amaçları} konumu ^{komünizm} sosyalizm için savaştır. Onların bu savaşta dayanışmalarının ideolojik temeli ise Marksizm-Leninizmdir.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olarak belirlediği ^{çağımızda} ve bilimsel teknik devrimin hızla yol aldığı günümüzde, politik, ekonomik, kültürel ve sosyal alanlardaki sayısız denecek kadar çok sorun ^{uluslararası} uluslararası bir nitelik kazanmıştır. Emperyalizm ^{dev} tekeller ^{toplumsal yaşamın} çeşitli alanlarındaki bu enternasyonalleşmeyi ^{sürecini} sömürüyü daha da artırma yönünde götürmeye çalışmakta, her ülkede kendi egemenliklerini kurma ve pekiştirme yönünde kullanılmaktadır. ^{ya çalışıyor} Emperyalizm, onun askersel paktları NATO'lar, SENTO'lar halklara silahlanmaya dayatmakta, barışı tehdit etmekte ve her ülkede en gerici, faşist güçleri örgütlemektedirler.

Bunlarla birlikte bunalımlar çağını, çöküş çağını yaşayan kapitalizmin doğurduğu açlık, doğanın kirlenmesi gibi sorunlar da

tüm insanlığı ve ülkeleri ilgilendiren uluslararası nitelik taşımaktadır. Bütün bunlar proletarya enternasyonalizminin yasal-
lığını, onun ^{güncel} önemini gösteren koşullardır. Bütün bunları çözüme kavuşturabilmek / ve emperyalizmi ulusal ve uluslararası ölçülerde geriletebilme gücüne ^{yalnızca} ~~sadece~~ proletarya enternasyonalizmi temelinde işbirliği yapan dünya devrim sürecinin üç ana kolu sahiptir.

Emperyalizmin karşısında, uluslararası işçi sınıfının en büyük kazanımı ~~olarak~~ dünya sosyalist sistemi en büyük güç olarak durmaktadır.

Emperyalizmin boyunduruğuna karşı savaşıyan halklar, sosyalist ülkelerin gösterdiği çok yönlü dayanışma ile ~~bu~~ boyunduruğu kırmanın olanaklarına kavuşuyor ve sosyalizme yöneliyorlar. Viyetnam'dan Küba'ya, Angola'dan Etiyopya'ya kadar halkların emperyalizm karşısında elde ettiği ^{kalıcı} ~~utkular~~, sosyalist ülkelerin proletarya enternasyonalizmi temelinde gösterdikleri dayanışmanın en güzel örnekleridir.

Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin iç ve dış politikalarıyla dayanışma göstermek, dünya sosyalist sistemini ^{daha da} ~~güçlendirici~~ bir enternasyonalist ^{bir} politika izlemek, günümüzde proletarya enternasyonalizminin en başta gelen koşuludur. Bu, komünist partileri için en başta gelen enternasyonal ^{ist} ölçüttür.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye komünistleri Marksizmin-Le-
ninizmin ^{bu} ~~temel~~ ilkesini her ~~zaman~~ zaman göz bebeği gibi korumuş-
lar, ~~her~~ zaman bu ilkeye bağlı kalmışlardır. TKP bu bağlılığını Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin Berlin Konferansında bir kez ^{kesinlikle} daha dile getirmiştir. / 2. Bölüm - Müzik - 1

Marksizmin temel ilkelerinden biri de proletarya diktatörlüğüdür. Proletarya diktatörlüğü burjuva ideologlarının Marksizme-Le-
ninizme en fazla saldırdıkları alanlardan biridir. Bu ^{bir raslantı} ~~rasgele~~ değildir. Devrimci sürecin geliştiği ve derinleştiği günümüz koşul-
larında proletarya diktatörlüğü sorunu özel bir önem kazanmıştır.

Önceleri olduğu gibi bugün de devrimin ana sorunu : erk sorunudur. Sorun, tüm ^{emekçi güçlerle, başka emekçi üyeleriyle} çalışan halk ve emekçilerle ^{bağlaşıklık} kuran işçi sınıfının erki mi , yoksa burjuvazinin erki mi sorunudur. Üçüncü bir yol yoktur. Komünist partilerin ve devrimci güçlerin proletarya diktatörlüğü üzerinde önemle durmaları bundan ileri geliyor.

Marks'ın, Engels'in ve Lenin'in yapıtlarında proletarya diktatörlüğünün tüm ilkesel yönleri arasında organik bir bağ ve bütünlük vardır. Proletarya diktatörlüğü terimi ilk kez Frensa'da 1848 Haziran ayaklanmasında kullanılmıştır. O zaman Fransız proletaryası şu devrimci sloganı ortaya atmıştı: "Burjuvazinin iktidarının devrilmesi! İşçi sınıfının diktatörlüğü ! İşte bu savaş sloganı Marks ve Engels'in yapıtlarında, devlet ^{üzerine} hakkındaki diyalektik-materyalist öğretinin ana ilkelerinden biri düzeyine yükseltilmiştir. Marks ve Engels'in yapıtlarında "Proletarya diktatörlüğü " veya buna eş anlamda olan ^{kullandıkları} "proletaryanın politik egemenliği" kavramlarına sürekli olarak rastlamak mümkündür. Marks ve Engels her zaman ^{ve} sosyalist devrimin ^{utkuncunu} yazgısını ve ^{üye} sömürgecilere karşı sınıf savaşının başarısının ^{ve} proletarya diktatörlüğüne bağlamışlardır.

Marks'ın proletarya diktatörlüğü üstüne değerli teorik mirası Leninizm dışında düşünülemez. Lenin, ^{yaşamının ta} devrimci çalışmalarının daha başından beri Marks ve Engels'in proletarya diktatörlüğü öğretisini ^{ve revizyonistlere} çarpıtmak isteyen oportünistlere karşı çetin bir savaş yürütmüştür. Lenin , proletarya diktatörlüğünün kapitalizmden sosyalizme geçiş aşamasının bir yasallığı olduğunu , kapitalizmden sosyalizme geçişin proletaryanın devrimci diktatörlüğü dışında düşünülemediğini belirtmişti. Lenin, proletarya diktatörlüğü öğretisini , emperyalizmi temelinden sarsan sosyal devrimler ^{in ateşleri içinde} ile burjuva toplumu ^{gündeki} arasındaki ilişkilerin görülmemiş bir düzeyde keskinleştiği yeni bir tarihsel aşamada geliştirmiştir.

Günümüzde proletarya diktatörlüğünün gelişmesi , komünst partilerin savaşı ve yaratıcı girişimleriyle sıkı sıkıya bağlıdır. SB ve

diğer sosyalist ülkelerde sosyalist toplum kuruculuğu deneyimleri, dünya komünist ve işçi hareketinin ^{erk işini} devrimci dönüşümler ^{işin} uğrındaki savaşımı proletarya diktatörlüğü fikrinin Marksizmin-Leninizmin temeli üzerinde daha fazla zenginleşip gelişmesi ^{ne} de yardım etmiştir.

Bugün proletarya diktatörlüğüne ^{ilkesine} karşı saldırılar yalnız burjuva ideologlarından değil, ^{gelişmiş kapitalist ülkelerdeki} oportünist çizgiye sürüklenmiş bazı komünist partileri ^{nin kimi} yöneticilerinden de gelmektedir. TKP, ^{iyor} proletarya diktatörlüğüne ^{ilkesine} karşı saldırıları ^{kesinlikle} en sert biçimde vermektedir. ^{iyor} TKP, ^{nereden gelirse gelsin} sosyalist yeniliklerin ^{ilkesine} ilatkeni olan işçi sınıfının iktidarını ^{iyor} kurmak için savaşımaktadır. Emekçi yığınlarının iktidarı olan Proleta

tarya diktatörlüğü gelmiş geçmiş bütün demokrasilerin en yüksek biçimidir. Proletarya diktatörlüğü yalnız sömürücülere karşı yönelik olur, ^{emekçi} halk için ^{esel} haklarından gerçek anlamda yararlanmasını kolaylaştıracak bütün maddi ve sosyal koşulları yaratır, emekçilerin devlet yönetimine ve sosyalist toplum kuruculuğuna en geniş ölçüde katılmalarını sağlar.

^{3. Bölüm - Müzik} Marksizm, ortaya çıktığı günden bu yana ^{sömürüye} kapitalizme, gericiliğe, ^{sömürüye} karşı verdiği savaşla paralel olarak revizyonizme, oportünizme, onun her türüne karşı ardıcıl, çetin bir savaş yürütmüştür. Marks ve Engels 19. yüzyılın ortalarında işçi sınıfının birliğine karşı çıkan, işçi sınıfının örgütlenmesini engelleyen anarşistlere, Prudoncu'lara, Lassal'cılara, Blankistlere ve Bakunin'cilere karşı çetin bir savaş vermişler, bunların içyüzü ^{sosyal ve ideolojik kaynaklarını} ortaya koyarak işçi sınıfı içindeki dayanaklarını yıkmışlardır. Marksizme saldırılar, Marks ve Engels'in ölümünden sonra özellikle artmıştır. 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında dünya işçi hareketinde Marksizme düşman bir akım olarak beliren revizyonizm, marksist öğretinin ^{maye} tüm bölümlerini revize etmiştir. ^{gitmiştir} Marksistler yüzyıldan fazla bir zamandır bilimsel komünizmin düşmanlarına karşı çetin bir savaş vermektedirler. Sağ ve sol oportünistlere, revizyonistlere, dogmatik ve sekterlere karşı

lenin, özevillerin uzun yıllar oportünizme karşı savaşmış ve
devrimci tutkuya kavuşmuş mülklerinin devrimci sınıflarının
olmalarıyla devrimci olarak savaşmaktadırlar. TKP de bütün varlığı boyunca
emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye
bir yandan gericiilere, sömürüye karşı, öte yandan da işçi sınıfı
içindeki oportünistlere, revizyonistlere, likidatörlere karşı
savaşmıştır. Bu sapık akımlar genellikle ülkemizde işçi sınıfı
nın örgütlenmesi sorunlarında en açık biçimde ortaya çıkmıştır.
TKP'nin illegal örgütlenme biçimine karşı koyma, illegal parti
örgütlerine gerek olmadığı yolunda iddialarda kendini göstermiş-
tir. Bu tür saldırılar günümüzde de sürdürülmektedir. Bu sapık akımlar
akımlara karşı savaş çeşitli zamanlarda çeşitli olmuştur. Partimiz
derin yaralar almıştır. Partimiz ancak son yıllarda gelişmeler
sayesinde bu sapık akımların etkisinden, parti içine girmiş,
yönetimine yerleşmiş elemanlardan kurtulmuştur. Bu savaş durmamış-
tır. Bu savaş günümüzde de eylem gösteren çeşitli sapık akımlara
karşı sürmektedir. Bunlar arasında işçi sınıfıyla burjuvazi
arasında barış, işbirliği öneren sağcı sosyal demokratları
Tür.İş içindeki sarı sendikacıları, çeşitli legal sosyalist parti-
lerde kümelenmiş oportünist ve sekterleri sayabiliriz. Bugün
emperyalistlerle, faşistlerle işbirliği yapan, karşı devrimci bir
akımı oluşturan, işçi sınıfımızın kurtuluş hareketine, onun öncü
gücü Komünist Partisine ulu orta saldıran Maoçuları sayabiliriz.
TKP, karşı devrimci akım olan Maoizme karşı savaşırken, bazı
aldanmış elemanları, çeşitli goşist grupları, bunlardan ayırmakta-
dır. Bunları ikna ederek doğru çizgiye çekmeye çalışmaktadır.
Günümüzde iki ideoloji arasında, proletaryanın ve burjuvazinin
uzlaşmaz sınıfsal konumlarını yansıtan sosyalist ideoloji ile
burjuva ideolojisi arasında çetin bir savaş verilmektedir. Uluslararası
arası komünist hareketi, burjuva ideolojisine karşı oportünizmin,
revizyonizmin bütün türlerine karşı ardıcıl bir savaş vermekte-
dir. Bu savaş kapitalizm var oldukça sürecektir. Bu savaşta
Marksizme-Leninizme bağlılık komünist hareketin, komünist partilerin
nin yeni yeni başarılarının güvencesidir. TKP, Marksizm-Leni-
nizme, proletarya enternasyonalizmine sınıksız bağlı
olarak Leninin savaş yolundan yürüyor.

~~XX~~ Devrimci teori-devrimci eylem

3.Şubat.1978

Leninci strateji ve taktik

TKP'nin Sesi radyosu bugünden başlamak üzere, her Pazar günü teorik sorunlara ışık tutan ~~yakın~~ bir yazı dizisi yayınlayacaktır. Bu dizide, Marksizm-Leninizmin ilkeleri açıklanacak, bu ilkelere dayalı /TKP'nin politikası/~~xxxxxxx~~ anlatılacak ve her türden oportünist akımın marksizmlenin ilkelerine yönelttiği saldırılar ele alınarak, bunların çürüklüğü, temelsizliği sergilenecek.

SD. Bu yayınlımızda Marksist-Leninist bilimin en önemli kollarından biri olan Bilimsel Komüniz'in iki temel kavramı üzerinde dura-

cağız. Bunlar, strateji ve taktik kavramlarıdır.

Niçin ~~bu~~ teorik ~~genulerdaki~~ ilk yayınının bu konuyla başladığı sorulabilir. Bu yerinde bir sorudur. Dinleyicilerimiz bu yayının Devrimci Teori, ~~ku~~ devrimci eylem genel başlığı altında yapıldığını biliyorlar. Devrimci teori, eyleme ışık tutan, yol gösteren teoridir. Bizim teorimiz yaşamın dışında, gerçeklerin dışında değil, sınıf in belirttiği gibi kavgasının içindedir. Lenin/"devrimci teori olmadan, devrimci eylem olmaz" ~~ayrılmaz~~. ~~Hayatın~~ Eyleme yol göstermeyen bir teori de ölü bir dogmadan başka birşey ~~olamaz~~ değildir.

Strateji ve taktik üzerine Leninist ilkeler, teorinin pratiğe uygulanmasında başlıca köprü rolünü oynarlar. Eğer ortada böyle bir köprü yoksa, ya kitapların arasında kalmak, ya da politik gelişmelerin kuyruğuna takılmak kaçınılmaz olur.

Öyleyse Devrimci teori, devrimci eylem yayınını Strateji ve taktik konusuyla başlatmak yerinde bir tutumdur.

Kaldı ki, Ülkemizde strateji ve taktik sorunlarda küçük burjuva çevrelerde oportünizmin yaydığı karışıklık çoğu zaman işçi sınıfının savaşına zarar veriyor. Bazı kimseler, Leninist strateji ve taktik ilkelere gözlerini yumuyor. Ya da bilerek bu ilkeleri geçersiz sayıyor, onları revizyondan geçirmeye yelteniyor. Bazı kimseler ~~iki~~ örneğin Lenin'in İki Taktik adlı yapıtında temellendirdiği ~~maximalizm~~ ve devrimci strateji ve taktiğe yol gösteren en önemli ~~kuruk~~ öğretileri yok sayıyorlar. ~~Buna~~ Kuşkusuz Marksizm-Leninizm uluslararası komünist hareketin zengin deneyleriyle günümüzde alabildiğine geliştirdiği, ~~max~~ bundan dolayı Leninizmi yaratıcı bir ruhla ~~uygulamak~~ çağımızın koşullarına uygu-

luyoruz. Ama bu Lenin'in yapıtlarının, ortaya koyduğu ilkelerin geçersizliğini değil tam tersine, bugünkü k şullarda bile tüm canlılığı ile yaşadığını, Leninizmde böylesine her zaman ~~хитан~~ canlı bir öz olduğunu gösterir. 1969 Komünist ve İşçi Partileri Konferansında söz alan konuşmacılar, Lenin'in Demokratik devrimde sosya-demokrasi-nin iki taktiği adlı yapıtının, güncel koşullarda savaşımın strateji ve taktiğini yoluna koymayı sağlayan önemli bir klavuz olarak değerlendirebilirlerken böyle düşünüyorlardı.

Ülkemizde Lenin'in yapıtları yayılıyor, elde elém okunuyor. Yukarda sözü edilen İki Taktik adlı Ünlü yapıt ~~dx~~ bir kez daha ve tam olarak Temel yayınlar arasında çıktı. Bunun dışında Lenin'in strateji ve taktik konusunda ilkeleri geliştirdiği bir dizi yapıtı Türkçede çevrilmiş bulunuyor. Bu yapıtları okumak, Leninizmin canlı özünü kavramak ve onu pratiğe uygulamak gerekiyor. ~~Ama, bunun için~~

Strateji ve taktik nedir?

Bütün komünist partileri gibi TKP de çalışmalarını savaşı n somut durumunu bilimsel olarak inceleyip çizdiği politik çizgisine göre yürütür. Bu politik çizgi partinin strateji ve taktiğini oluşturur. Ekim devriminden önceki dönemlerde bu iki kavram için aynı kavram kullanılıyordu. Partinin genel çizgisi, yani hem stratejisi, hem de taktiği aynı kavramla, taktik kavramıyla adlandırılıyordu. Örneğin Lenin'in "İki Taktik" adlı yapıtında taktik sözcüğü bu anlamda kullanılmıştır. Ekim devriminde ve daha sonraları bu iki kavram ayrıldı. ~~Strateji ve taktik kavramları~~

Strateji nedir? Strateji herşeyden önce Ulkenin somut koşullarına ve uluslararası ~~koşullarına~~ koşullara göre beliren yakın ve uzak

amacı, baş düşmanı, bağlaşıkları, yalıtılması gereken güçler ~~ve~~ gibi sorunlara yanıt verir. Gene strateji, işçi sınıfının örgütlenmesi ile ilgili temel politik ve örgütsel görevleri, örneğin işçi sınıfının birliğinin hangi aşamalarda ve hangi ~~etkenler~~ düzlemlerde gerçekleşeceği gibi sorunları da ele alır. Genellikle, "sınıfların birbirleriyle olan esas ilişkilerinde bir değişiklik olmadıkça, tarihin çizdiği zikzaklarda değişmeyen genel ve esas ödevleri kapsar." Birazdan görüleceği gibi strateji, taktiğe göre uzun erimlidir ve taktik her zaman stratejiye bağımlıdır.

Taktik nedir? Taktik stratejik hedeflere varmak için atılacak hedefleri gösterir. Bu adım güncel koşullar, sınıfların güç ~~ve~~ oranındaki değişiklikler göz önünde tutularak saptanır. Bu da gösteriyor ki, taktiğin saptanması sübjektif isteklere göre değil, nesnel koşulların açık ve somut bir çözümlemesine ~~dayanmaktadır~~

dayanır. Taktik stratejiye bağlıdır demek, ~~taktik~~ taktiğin daha az önemli olduğu anlamına gelmez. Stratejik hedefe yönelik savaşıma can verecek olan etken, bilimsel, ustaca, akıllıca yaratıcılıkla uygulanan taktiktir.

Strateji ve taktik bir birini tamamlayan bir bütündür. Ayrıca bir çok sorunlar hem stratejik, hem de taktik nitelikler taşırlar. Örneğin Ulusal Demokratik Cephe bağlaşıklık politikasının en temel bir hedefidir. Bu yüzden her şeyden önce stratejik bir sorundur. Ama aynı zamanda, somut koşullarda bu amacı gerçekleştirmek için güdülecek somut yöntemler açısından taktik sorunları da içermektedir.

× Strateji ve taktiğin uluslararası niteliği:

Marxizm-leninizmin klâsikleri, proletaryanın politikasının daima somut savaşın koşullarını göz önüne alması gerektiğini belir-

tirler. Strateji ve taktiğin bilimsel olarak saptanması toplumun koşullarının ve uluslararası durumun etkilerinin etraflıca, ayrıntılı olarak tanınmasını, bütün sınıfsal güçlerin~~in~~ gumelenişlerinin güçler dengesinin eksiksiz hesaba katılmasını şart koşar. Bunun için strateji ve taktik, her derde deve bir reçeteyi adım adım uygulamak hiç değildir. Öte yandan bütün dünyada emek ve sermaye arasındaki ilişkiler temelde aynı olduğu için, uluslararası komünist hareketin politik strateji ve taktiği temel sorunlarda ortak ilkelere bağlıdır. Bunlar, işçi sınıfının tarih boyunca sınanmış genel geçerlikleri eylemde kanıtlanmış deneyimlerini genelleşmesiyle oluşur. Ve sınıf savaşımının sosyalist devrimin genel yasallıklarını dile getirirler.

Politik strateji ve taktikteki bu doğru tutuma hem ~~xxx~~ sağ

revizyonizm, hem de "sol" revizyonistler karşı çıkarlar. Revizyonistler strateji ve taktiğin genel yasallıklarını inkâr ederler. Özellikle bunlar, Sovyetler Birliği Komünist Partisinin, Büyük Ekimber Sosyalist Devriminin deneyimlerinden yararlanmayı reddediyorlar. Öte yandan "sol" revizyonistler ise, genel ilkelerin bazılarını, bunların bazı belli somut koşullarda uygulanış şekillerini mutlaklaştırıp, her yerde geçerli şemalar olarak kabul ederler. Genel ilkelerin somut koşullara göre yaratıcı bir biçimde uygulanması gereğini görmezler.

Proletaryanın sınıf savaşımı ve sosyalist devrim için strateji ve taktik konularında özellikle Sovyetler Birliği Komünist Partisi tarihi ve Büyük Ekimber son derecede önemli deneyimler getirmiştir. Lenin Komünizmin Çocukluk hastalığı: "Sol" radikalizm isimli yapıtının ilk dört bölümünde Büyük Ekimber'un strateji ve taktik konusundaki

uluslararası öğretisini gösterir. Şöyle der: "Artık elimizde hatırı sayılır ölçüde uluslararası deneyimler var. Bunlar en kesin şekilde gösteriyor ki, devrimimizin bazı esaslı özellikleri yersel değil, ulusal özelliklere bağlı ~~şeyler~~ değil, yalnızca Ruslara haz değil uluslararası önemde özelliklerdir...Rusya örneği bütün ülkelere bir şeyi göstermekte, hem de kendi kaçınılmaz ve yakın geleceklerinden son derece önemli bir şeyi göstermektedir."

~~XXXX~~ BÖSD'nin 60'ıncı yıl dönümü töreninde SBKP MK Genel Sekreteri Brejnev yoldaş, "yaşam gösteriyor ki, sosyalist devrimin sosyalizm kuruculuğunun genel temeli sarsılmaz anahtarı ~~oktobur~~ kalıcıdır ve öneminden hiç bir şey yitirmemektedir" diyerek, Oktobrun verdiği derslerden bir kaçını özetle şöyle sıralıyor:

Sosyalist

-Devrimin ana sorunu erk sorunudur. Ya işçi sınıfının, ya da burjuvazinin erki...İkisinin arası yoktur.

-Sosyalizme geçiş için politik erkin kapitalistlerin, sömürücülerin sosyo-ekonomik saltanatını ortadan kaldırmak için kullanılması zorunludur!

- Sosyalizmin utkusu için emekçi yığınların her alanda sosyalist dönüşüme kazanılması zorunludur.

- Sosyalizmin varlığını srdrbilmesi için kendini i ve dış sınıf düşmanlarının saldırılarına karşı savunabilmesi zorunludur.

Devrimci-teori ~~xx~~ Devrimci Eylem programımız burada sona eriyor. Gelecek hafta ~~xxxxx~~ bu konudaki yazı dizimizi yine aynı saatlerde dinleyebilirsiniz.

Strateji ve taktiğin bilim ve sanat olması

"Partinin stratejisi, taktiği, politik yörüngesi açıklık ister. Bunlar, memleketin somut durumuna göre ayarlanır, sınıf savaşlarının gelişme aşamalarına göre ayarlanır. Karşılıklı güçlerin dengesine, bunların yerelimine göre ^{işlenir} ayarlanır. Savaşta yakın ve uzak amaç nedir? Bu aşamalarda kime vuracak, kimi tutacaksın? Kiminle birlik kuracaksın? Hangi güçleri yalıtacaksın? Başdüşman kimdir?"

D.D. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansında okuduğu MK raporundan aldığımız bu paragrafta proletaryanın devrimci partisinin izlediği politikanın bazı temel sorunları yer almaktadır. Komünist partisinin izlediği politik yörünge Marksçı-Leninci strateji ve taktiğin birliğinden oluşur. Strateji ve taktiğin öğretisi aynı zamanda politik savaşın biçim, yol ve yöntemlerini, örgütleme ve yönetim sorunlarını içerir. İşçi sınıfının, emekçi yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına önderlik edebilmenin bilimi

ve sanatıdır.İşçi sınıfının dünya görüşü Marksizm-Leninizmi sınıf savaşlarına,devrimci teoriyi devrimci eyleme aktaran köprü komünist partisinin politik strateji ve taktigidir.

D.B.Geçen hafta yaptığımız tanınları kısaca tekrarlayalım: Strateji,belirli bir aşamada ülke çapında ve uluslararası alanda sınıfsal güçlerin yer alımına göre,işçi sınıfının bu aşamadaki ana hedefini ve başlıca görevlerini,baş düşmanı ve böylece esas vuruş yönünü,işçi sınıfının kalıcı ve geçici bağlaşıklarını septar. Komünist partilerinin hangi aşamada olursa olsun stratejik çizgileri her zaman uzak amaçlarına,kapitalizmin yıkılması,sosyalizmin, komünizmin kurulmasına bağlıdır.

Komünist partileri stratejilerini gerçekleştirmek için değişik taktikler uygularlar.Stratejiye bağlı olarak her somut durumda güncel görevlerin üstes,nden gelebilmek için partinin politikasını belirlemek taktik bir sorundur.Bu da sınıfların güç oranındaki somut değişmelerin göz önünde tutulmasıyla

ve stratejik amaca yönelik bir adım atabilmek için en elverişli savaş biçim ve yöntemlerinin bulunmasıyla olur. Komünist partileri taktiklerinde devrimci hareketin alçalış ve yükselişini, ara katmanların sallantılı tutumlarını ve burjuvazinin karşı taktiğini hesaba katar, her türlü savaş biçimine ve yöntemine, birinden ötekine kısa zamanda geçebilmeye hazırlıklı bulunur. Taktik her zaman stratejiye bağlıdır. Burada dinleyicilerimizin dikkatini bir noktaya çekmek yerinde olur. Günlük konuşmalarda ve burjuvazinin politik dilinde "taktik" terimi çoğu kez stratejiden kopuk olarak ve düşmanı aldatmaya yarayan manevra anlamında kullanılır. Buna karşılık işçi sınıfının savaşında taktik, stratejinin somut bir görünüş biçimidir. Bu, halk yığınlarının, işçi sınıfının öncü partisinin politikasını anlayabilmeleri, benimseyip uygulayabilmeleri için çok önemlidir.

İşçi sınıfının devrimci politikası, strateji ve taktiği bir bilimdir. Bu neden böyledir?

İnsanın insanı sömürmesine son verecek, kendisiyle birlikte tüm insanlığı her türlü sömürü ve baskıdan kurtaracak olan sınıf işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı bu tarihsel görevini, sosyalist devrimi, sosyalizmin-komünizmin kuruluşunu kendiliğinden gerçekleştiremez. Bunun için komünist partisinin önderliğinde, emekçi köylülerle, halk yığınlarıyla bağlaşıklık kurması, bilinçli, örgütlü eylem yürütmesi zorunluktur. Bu da bilimsel bir politika gerektirir.

Ayrıca işçi sınıfının karşısında emperyalizm gibi bir canavar, örgütlü, deneyimli, çökmesine, can çekişmesine karşı elinde daha henüz güçlü savaş olanaklarını bulandıran bir düşman, onun yerli işbirlikçileri bulunuyor. Bu düşmanı alt edebilmek için işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşlarını bilimsel bir politikayla yönetecek, örgütleyecek devrimci

bir parti, komünist partisinin öncülüğü zorunludur.

Bu devirde tarihte kapitalizmin gelişmesiyle, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişkinin, sınıf savaşlarının sertleşmesiyle, bu savaşların yasallığını, mekanizmasını ortaya çıkarıp pratikte yararlanmak isteminin işçi sınıfında doğmasıyla, bu istemi karşılayacak teorinin, Marksizmin oluşmasıyla, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel dünya görüşünün, Marksizmin, proletaryanın devrimci partisinde birleşmesiyle, emperyalizm döneminde Leninci, yeni türden partinin, komünist partisinin oluşmasıyla bilimsel bir politikanın, strateji ve taktiğin uygulanma olanakları ortaya çıkmış oldu.

Komünist partilerinin bilimsel politikası nereye dayanır? Bu politikanın bilimsel temeli Marksizmin - Leninizmin bütünlüğüdür. Politik strateji ve taktiğin felsefe temeli diyalektik ve tarihsel materyalizmdir.

Markscı-Leninci felsefe ~~guy~~ nesnel gerçeği irdeleme yöntemini verir. Somut koşullardan hareket etmenin, ilişkileri, çelişkileri oluşma, değişme süreci içinde ele almanın zorunluluğunu gösterir. Gerçek olayları, gelişmeleri canımızın istediği gibi görmek~~ww~~, veya zorla belli kalıplara sokmak eğilimlerinden kurtarır.

Markcı-Leninci politik ekonomi ,politik strateji ve taktiğin önemli bir dayanağıdır. Toplumun ekonomik gelişmesini, sınıf ve katmanların ekonomik durumlarını, sınıfsal çıkarlarını doğru olarak saptamayı öğretir.

Bilimsel komünizm ise politik strateji ve taktiğin dolaysız teorik temelidir. Kapitalizmden sosyalizme geçişin, sosyalizm-komünizm kuruculuğunun yasallıklarını, ilkelerini içerir. İşçi sınıfının savaş deneylerini sürekli genelleştirir, politik strateji ve taktik öğretisini zenginleştirir.

Bilimsel strateji ve taktiğin, Marksizm-Leninizmin üç bölümünden başka önemli bir temeli daha vardır: Dünya işçi hareketi tarihinin ana dersleri. Tarihi bilmeden ilersini görebilmek olasılığı yoktur. Lenin: "Sınıf bilinci olan işçiler hareketi sürdürürken, sürekli olarak hareketin geride bıraktığı yola dönüp bakarak ve bu yolun doğru olup olmadığına, daha iyisinin yapılabileceğine sürekli kafa yorarlardı" diyor. Marksçı-Leninci tarih bilimi proletaryanın sınıf savaşının ya tarihinden somut dersler, yasallıklar çıkarır.

Bilimsel öngörüler de devrimci strateji ve taktiğin kapsamına girer. Lenin'in sosyalizmin bir ülkedeki utkusunun olasılığı üzerine öngörüsü, Büyük Ekimbr Sosyalist Devrimi'nin strateji ve taktiğinin belirlenmesinde ve uygulanmasında önemli bir rol oynadı. Elbette tarihin akışı tam tamına önceden görülemez. Ama sınıf güçlerinin ve konumlarının

gelişme süreci içindeki savaşımının mekanizmasına aydınlatan bazı bilgilerdir.

www. "Komünizmin çocukluk hastalığı: Sol radikalizm" adlı yapıtında Lenin'in bütün büyük devrimlerin temel yasası diye adlandırıldığı bu www bilgiler

devrimci durumun ve devrimin deneylerinden

çıkarılsa da bütün aşamalarındaki devrimci politika için önem taşıyorlar.

www. Bu yasalar, işçi sınıfının, emekçi yığınların ekonomik durumu

ve çıkarlarıyla, onların bu çıkarlarını gerçekleştirmeye doğru yığınlar

yönelişleri arasındaki ilişkiye ışık tutuyorlar. Dördüncü önemli teorik

bölüm ise çağımızın karakteri üzerine bilgilerden , sınıf savaşının

sorunlarına somut-tarihsel yaklaşım zorunluluğundan ve proletarya enter-

nasyonalizmi ilkesinden oluşuyor.

Lenin politikanın yalnız bir bilim değil aynı zamanda bir sanat

olağını belirtiyor. Bu ne demektir? Politik strateji ve taktik, her

politik duruma uygun "reçetelerin", "kuralların" toplamı demek değildir.

Strateji ve taktiği politik yaşama geçirmek, yığınlara benimsetmek, yığınların savaşını böyle bir yörüngede örgütlemek - işte politik yönetim sanatı budur. Strateji ve taktik biliminin öğrettiği marksçı-leninci politikanın temel ilkelerini teorik olarak sürekli derinleştirmek, zenginleştirmek ve yaratıcı bir biçimde politik eyleme dökmek gereklidir. Bu yetenek, bu ustalık, bu sanat ancak kendi ülkesinin ve başka işçi sınıfının ülkelerin/uzun savaş deneyimlerinin doğru biçimde özümsemesiyle elde edilebilir. Sadece kitaplardan öğrenilemez. Düşmanın strateji ve taktikindeki değişimleri sezebilmek, işçi sınıfını, yığınları yönlendirebilir, doğru savaş yöntem ve biçimlerini bulabilmek, yeni gelişmeleri daha tomurcuk halindeyken görüp görebilmek, gereken yerde gerekli budaktan sakınmamak, gereken yerde işçi sınıfının partinin görevleri arasında ana zincir halkasını bulabilmek savaşını geliştirecek politik önlemler verebilmek/bu sanatın bazı öğeleridir.

D.D. bu yayınıımızda içi sınıfının devrimci politikasında strateji ve taktiğin birliğı, leninci politikanın bilim ve sanat olması özellikleri üzerinde durduk. Bu konuda Konuk Yayınlarında çıkan "Dünya Komünist Hareketi" adında Sovyetler Birliğı Marksizm-Leninizm enstitüsünce hazırlanan yapıttan daha ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Devrimci teori-devrimci eylem programımız burada sona eriyor. Gelecek hafta bu konudaki yazı dizimizi yine aynı saatlerde dinleyebilirsiniz.

25.7.78

Orta Ölçeğinde 7. sınıfı sınıfına
Haber olunduk

18.2.78

Leninist strateji ve taktik *Leninist strateji ve taktik*
Leninist strateji ve taktik

"Partinin stratejisi, taktiği, politik yörüngesi açıklık ister. Bunlar, memleketin somut durumuna göre ayarlanır, sınıf savaşlarının gelişme aşamalarına göre ayarlanır. Karşılıklı güçlerin dengesine, bunların yerelimi ^{işlenir} göre ~~ayarlanır~~. Savaşta yakın ve uzak amaç nedir? Bu aşamalarda kime vurecek, kimi tutacaksın? Kiminle birlik kuracaksın? Hangi güçleri yalıtacaksın? Başdüşman kimdir?"

D.D. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansında okuduğu MK raporundan aldığımız bu paragrafta proletaryanın devriaci partisinin izlediği politikanın bazı temel sorunları yer almaktadır. Komünist partisinin izlediği politik yörünge Marksçı-Leninci strateji ve taktiğin birliğinden oluşur. Strateji ve taktiğin öğretisi aynı zamanda politik savaşın biçim, yol ve yöntemlerini, örgütlenme ve yönetim sorunlarını içerir. İşçi sınıfının, emekçi yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına önderlik edebilmenin bilimi

ve stratejik amaca yönelik bir adım atabilmek için en elverişli savaş biçim ve yöntemlerinin bulunmasıyla olur. Komünist partileri taktiklerinde devrimci hareketin alçalış ve yükselişini, ara katmanların sallantılı tutumlarını ve burjuvazinin karşı taktiğini hesaba katar, her türlü savaş biçimine ve yöntemine, birinden ötekine kısa zamanda geçebilmeye hazırlıklı bulunur. Taktik her zaman stratejiye bağlıdır. Burada dinleyicilerimizin dikkatini bir noktaya çekmek yerinde olur. Günlük konuşmalarda ve burjuvazinin politik dilinde "taktik" terimi çoğu kez stratejiden kopuk olarak ve düşmanı aldatmaya yarayan manevra anlamında kullanılır. Buna karşılık işçi sınıfının savaşında taktik, stratejinin somut bir görünüş biçimidir. Bu, halk yığınlarının, işçi sınıfının öncü partisinin politikasını anlayabilmeleri, benimseyip uygulayabilmeleri için çok önemlidir.

İşçi sınıfının devrimci politikası, strateji ve taktiği bir bilimdir. Bu neden böyledir?

İnsanın insanı sömürmesine son verecek, kendisiyle birlikte tüm insanlığı her türlü sömürü ve baskıdan kurtaracak olan sınıf işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı bu tarihsel görevini, sosyalist devrimi, sosyalizmin-komünizmin kuruluşunu kendiliğinden gerçekleştiremez. Bunun için komünist partisinin önderliğinde, emekçi köylülerle, halk yığınlarıyla bağlaşıklık kurması, bilinçli, örgütlü eylem yürütmesi zorunludur. Bu da bilimsel bir politika gerektirir.

Ayrıca işçi sınıfının karşısında emperyalizm gibi bir canavar, örgütlü, deneyimli, çökmesine, can çekişmesine karşın elinde daha henüz güçlü savaş olanaklarını bulunduran bir düşman, onun yerli işbirlikçileri bulunuyor. Bu düşmanı alt edebilmek için işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşlarını bilimsel bir politikayla yönetecek, örgütleyecek devrimci

bir parti, komünist partisinin öncülüğü zorunludur.

Bu süreçte tarihte kapitalizmin gelişmesiyle, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişkinin, sınıf savaşlarının sertleşmesiyle, bu savaşların yasallığını, mekanizmasını ortaya çıkarıp pratikte yararlanmak isteminin işçi sınıfında doğmasıyla, bu istemi karşılayacak teorinin, Marksizmin oluşmasıyla, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel dünya görüşünün, Marksizmin, proletaryanın devrimci partisinde birleşmesiyle, emperyalizm döneminde Leninci, yeni türden partinin, komünist partisinin oluşmasıyla bilimsel bir politikanın, strateji ve taktığın uygulanma olanakları www ortaya çıkmış oldu. 4

Komünist partilerinin bilimsel politikası nereye dayanır? Bu politikanın bilimsel temeli Marksizmin - Leninizmin bütünlüğüdür. Politik strateji ve taktığın felsefe temeli diyalektik ve tarihsel materyalizmdir.

Markscı-Leninci felsefe gerçeğe nesnel gerçeği irdelene yöntemini verir. Somut koşullardan hareket etmenin, ilişkileri, gelişmeleri oluşma, değişme süreci içinde ele almanın zorunluluğunu gösterir. Gerçek olayları, gelişmeleri canımızın istediği gibi görmekten, veya zorla belli kalıplara sokmak eğilimlerinden kurtarır.

Markscı-Leninci politik ekonomi, politik strateji ve taktiğin önemli bir dayanağıdır. Toplumun ekonomik gelişmesini, sınıf ve katmanların ekonomik durumlarını, sınıfsal çıkarlarını doğru olarak sepmeyi öğretir.

Bilimsel komünizm ise politik strateji ve taktiğin dolaysız teorik temelidir. Kapitalizmden sosyalizme geçişin, sosyalizm-komünizm kuruculuğunun yasallıklarına, ilkelerini içerir. İşçi sınıfının savaş deneylerini sürekli genelleştirir, politik strateji ve taktik öğretisini zenginleştirir.

KOMÜNİSTLERİN YERİ YIĞINLARIN ARASINDADIR

TKP'nin çalışmalarının ağırlık noktası yığınları parti politika-
sına kazanmak, bu amaçla yığınların arasında bitip tükenmek bilmez bir
enerjiyle çalışmaktadır. TKP'nin tarihi, ^{nde} bir yanda partiyi yığınlardan
uzak tutan, onu bir aydınlar ocağına çeviren ^{niye çalışın} likidatörlerle, partiyi
yığınların arasına götürmek, onu işçi sınıfının gerçek öncüsü, yığınlar
gerçek yol göstericisi yapmak için savaşılan markçı-lenincilerin arasın-
daki ~~xxxxxxx~~ çetin savaşımlara tanık olmuştur. Bir dizi inişli çıkışlı
evrelerden geçen ~~xxxxxxx~~ bu savaş, ~~1973xxxx~~ 24 Mayıs 1973 ~~xxxx~~ kararlarıyla devrimci Marksizm-
Leninizmin utkusuyla noktalandı. TKP oğünden bu yana yığınların arasına,
savaş alanlarına daldı.

TKP ~~xxxx~~ MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş şöyle diyor: "TKP
yeni yeni atılımlar içindedir. Uyusukluktan, kabuğu içinde erimekten
kurtulmuştur. Yığınlara iniyor. Savaşların içine dalıyor. Savaşta gerekeni
yerini alıyor. Leninci yürüncesine oturuyor. Örgütsel gelişiyor. Böylesi
bir gelişme süreci içinde TKP'nin, partimizin politik saygınlığı gide-
rek işçi sınıfının arasında, halk arasında artıyor. Partinin savaş
sloganlarının belgilerinin yığınlara mal olması TKP'nin gelişmekte
olduğunu ortaya koyuyor."

Yığın nedir? Komünistler yığın kavramını donmuş bir kavram olarak
yorumlamıyorlar. Devrimci savaşın belli bir evresinde bir kaç bin
devrimci yığın olarak adlandırılabilirken, savaşın daha ileri evresin-
de, hele devrim sırasında yığın kavramı alabildiğine genişliyor. O zama-
n ^{hatta işçi sınıfının çoğunluğu bile} yalnız bir kaç bin devrimci ~~xxxxxxx~~ yığın olarak adlandırılmaz olu-
yor. Onların yerine artık emekçi yığınların ~~en~~ büyük çoğunluğu yığın o-
larak adlandırılabilir. Lenin şöyle diyor: "Yenmek için, erki koruma
için, ~~xx~~ yalnızca işçi sınıfının çoğunluğu değil, fakat sömürülenlerin
çoğunluğu da gereklidir..."

TKP, yığın kavramının bu Leninci anlayışından yola çıkıyor. Parti

TKP, yalnızca bugünkü emperyalizme bağlı tekelci kapitalizmin iç yüzünü açıklamakla kalmıyor. ^{İşbirliği - küçük burjuvaziye karşı savaş} Somut ~~çözüm~~ yolları gösteriyor. Parti programında bu yönde toplumun bütün ezilen, sömürülen katmanlarına yönelik açık istemlerin yer alması, ^{devrim savaşına} yığınları kazanmada esaslı rol oynuyor. Bugün emekçilerin ^{yerine} zarına olan bir çok girişimin, eldeki olanaklar halktan yana kullanıldığında emekçilere yaşamsal çıkarlar sağlanabileceği açıktır. ^{Örneğin,} TKP, ekonominin belini kıran ağır silâhlanma harcamalarına karşı çıkarken, bu ^{kaynakların} olanakların emekçilerin çıkarına kullanılabileceğini belirtiyor. ^{matemin zorunluluğunu}

Kuşkusuz, TKP yığınların bilinç düzeyini gerçek olarak, ne onların bilinç düzeyini abartarak, ne de küçümseyerek bilimsellikle sap-
tıyor. Ama, bu, partinin yığınların bilinç düzeyine kendisini uydurması, ^{ajitasyon ve} propagandasının düzeyini düşürmesi anlamına gelmiyor. Ne yığınlar-
dan kopmak, ne yığınların gerisinde kalmak...TKP yığınların bir adım önünde, yığınlarla ~~karşılaşarak~~ ~~temel örgütlerinin~~ oluşturduğu sayısız bağlarla ^{ve bilimsel} bağlı olarak savaşıyor.

Nedir ki, ^{ajitasyon ve} propaganda ne denli iyi örgütlenmiş ve ne denli bilimsel temellere dayanıyor olursa olsun, tek başına yeterli değildir. Yığınların bilinçlenmesinde, bizzat yığınların kendi ~~deneyimleri~~ politik deneyimleri temel zorunluktur. Özellikle yığınların ivedi istemler için günlük savaşları, son amacın kavranılması, ^{devrimci yoldan} sosyalist toplumun kurulması zorunluğu düşüncesinin anlaşılması yolunda büyük olanaklar veriyor. Bu kendiliğinden olmuyor. İvedi istemler için savaşın son amaç için savaşla birliği, ancak komünist partisinin kendi çalışmalarında bu birliği yığınlara kavratmasıyla gerçekleşiyor. TKP, yığınları yığın eylemleri içinde eğitiyor. Aynı zamanda TKP, yığınları eğitirken, yığınlardan da öğreniyor, onlara danışıyor.

Marksçı-Leninci Parti yığınların ruhsal durumunu bilerek, günün gereksinimlerine ^{ajitasyon ve} cevap veren ve iyi tasarlanmış bir propagandayla, yığınların devrimci bilinç düzeyini ~~güçlendirerek~~ yükselterek ve yığınların kendi politik deneyimlerine dayanarak milyonlarca emekçiyi

barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için savaşa bu amaçla kendi devasına kazanabilir. Ve toplumun sosyalist dönüşümü için emekçilerin savaşını örgütleyebilir. Bu gerçek daha şimdiden TKP'nin nice zorluklarla yürüttüğü devrimci eylemin deneyleriyle doğrulanıyor.

TKP yığınlara temel örgütlerinin aracılığıyla bağlanıyor.

~~Bu örgütler aracılığıyla partiye bağlanıyor.~~ Bu nasıl gerçekleşiyor? ~~Bu~~ Komünistler yığınlarla bağlarını, en önce yığınların bulunduğu her yerde, kuşkusuz yığın örgütlerindeki çalışmalarıyla sağlıyorlar. Komünistler bu çalışmalarında yığın örgütlerini burjuvazinin politik ideolojik etkinliğinden kurtarmak ilkesine bağlıdırlar. Bunu yaparken onlar yığın örgütlerinin parti ~~ve partiye~~ yığınları birleştirdiğini unutuyor, bu örgütlerin örgütsel bağımsızlığına saygı duyuyorlar. ~~onun için~~ ~~savunuyorlar.~~

Ayırmsız tüm yığın örgütlerinde çalışmak, toplumun bütün sınıf ve tabakaları arasında çalışmak anlamına geliyor. Lenin toplumun tüm tabakalarının sosyal psikolojisini dikkatle incelemiş ve komünistleri, "nüfusun tüm sınıflarına gitmeye...ordularının bir takım müfrezelerini tüm yönlere yollamaya" çağırmıştır. Bu ise Lenin'in belirttiği gibi "Bu ~~xxx~~ yığınlara her kategorinin, her mesleğin psikolojisinin özgün çizgilerini ve özelliklerini kavrayabilmek için, özel bir sabırla ve ihtiyatla yaklaşmayı öğrenmek"le mümkündür.

Kuşkusuz TKP her şeyden önce proletaryanın içinde örgütlenmeye ağırlık veriyor, "fabrikalar kalemizdir" belgisini yaşama geçiriyor. Ama TKP ~~hiç~~ bir şekilde bununla yetinmiyor. Öteki emekçi yığınlar özellikle de köylü yığınları arasındaki örgütlenme ~~düzeyinin~~ ~~düşüklüğü~~ ~~ve~~ böylesi bir öncelik-sonralık ilişkisine bağlamıyor. Parti komünistleri her yere ve özellikle köylere ~~xxx~~ şimdi daha etkinlikle gönderiyor. 1 Mayıs alanında görülen ilk köylü birlikleri işte bu Leninci yığın çalışmasının ilk simgesel ~~örnek~~leridir.

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş şöyle diyor: "Komünist partisinin, komünistlerin yeri savaşın içindedir. TKP bütün anti-faşist güçlerin, örgütlerin, işçilerin, köylülerin, köyde kentte bütün halk yığınlarının savaş birliğini oluşturmaya çalışıyor."

1.9.1978
orta dalga

DD. D. . .

programında daha önceki
yayınlarında ilk bölümlerini ver-
7 diginin (. . .) konulu yarın
son bölümünü sunuyoruz.

x

Bilimsel strateji ve taktiğin, Marksizm-Leninizmin üç bölümünden başka önemli bir temeli daha vardır: Dünya işçi hareketi tarihinin ana dersleri. Tarihi bilmeden ilersini görebilmek olasılığı yoktur. Lenin: "Sınıf bilinci olan işçiler hareketi sürdürürken, sürekli olarak hareketin geride bıraktığı yola dönüp bakarlar ve bu yolun doğru olup olmadığına, daha iyisinin yapılabileceğine sürekli kafa yorarlardı" diyor. Marksist-Leninist tarih bilimi proletaryanın sınıf savaşının ya tarihinden somut dersler, yasallıklar çıkarır.

Bilimsel öngörüler de devrimci strateji ve taktiğin kapsamına girer. Lenin'in sosyalizmin bir ülkedeki utkusunun olasılığı üzerine öngörüsü, Büyük Ekimbr Sosyalist Devrimi'nin strateji ve taktiğinin belirlenmesinde ve uygulanmasında önemli bir rol oynadı. Elbette tarihin akışı tam tamına önceden görülemez. Ama sınıf güçlerinin ve konumlarının

gelişme süreci içindeki savaşımının mekanizmasını aydınlatan bazı bilgilerdir.

~~Yasalarıdır.~~ "Komünizmin çocukluk hastalığı: Sol radikalizm" adlı yapıtında Lenin'in bütün büyük devrimlerin temel yasası diye adlandırıldığı bu ~~yasalarıdır~~ bilgiler

~~devrimci~~ durumun ve devrimin deneylerinden çıkarılacak bütün aşamalarındaki devrimci politika için önem taşıyorlar.

~~devrimci~~ işçi sınıfının, emekçi yığınların ekonomik durumu ve çıkarlarıyla, onların bu çıkarlarını gerçekleştirmeye doğru yığinsal yönelişleri arasındaki ilişkiye ışık tutuyorlar. Dördüncü esaslı teorik bölüm ise çağımızın karakteri üzerine bilgilerden , sınıf savaşının sorunlarına somut-tarihsel yaklaşım zorunluluğundan ve proletarya enter-nasyonalizmi ilkesinden oluşuyor.

Lenin politikenin yalnız bir bilim değil aynı zamanda bir sanat olduğunu belirtiyor. Bu ne demektir? Politik strateji ve taktik, her politik duruma uygun "reçetelerin", "kuralların" toplamı demek değildir

Strateji ve taktiği politik yaşama geçirmek, yığınlara benimsetmek, yığınların savaşını böyle bir yörüngede örgütlemek - işte pol, tik yönetim sanatı budur. Strateji ve taktik biliminin öğrettiği marksçı-leninci politikanın temel ilkelerini teorik olarak sürekli derinleştirmek, zenginleştirmek ve yaratıcı bir biçimde politik eyleme dökmek gereklidir. Bu yetenek, bu ustalık, bu sanat ancak kendi ülkesinin ve başka işçi sınıfının ülkelerin/uzun savaş deneyimlerinin doğru biçimde özümsemesiyle elde edilebilir. Yalnızca kitaplardan öğrenilemez. Düşmanın strateji ve taktiğindeki değişimleri sezebilmek, işçi sınıfını, yığınları yönlendirebilmek, ^{doğru} savaşın yöntem ve biçimlerini bulabilmek, yeni gelişmeleri daha temerrük halind eyken görebilmek, gereken yerde ^{doğru} budaktan sakınmamak, gereken yerde işçi sınıfının partinin görevleri arasında ana zincir halkasını bulabilmek savaşını geliştirecek politik önüller verebilmek/bu sanatın bazı öğeleridir.

D.D. bu yayınıımızda işçi sınıfının devrimci politikasında strateji ve taktiğin birliği, leninci politikanın bilim ve sanat olması özellikleri üzerinde durduk. Bu konuda Konuk Yayınlarında çıkan "Dünya Komünist Hareketi" adında Sovyetler Birliği Marksizm-Leninizm enstitüsünce hazırlanan yapıttan daha ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Devrimci teori-devrimci eylem programımız burada sona eriyor. Gelecek hafta bu konudaki yazı dizimizi yine aynı saatlerde dinleyebilirsiniz.

bu yazı yazılan paragraflar okunuyor.